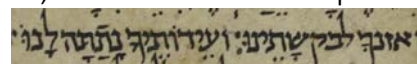

אַתָּה יוֹדֵעַ מַעֲמָקֵי לֵב, וְסִתְרֵי כָלִיּוֹת אַתָּה מְכִיר, יִצְרֵי בְרִיּוֹת לְפָנֶיךָ גְּלוּיִם,
וְעִשְׁתּוֹנוֹתֵינוּ מִמֶּךָ לֹא נִכְחָדוּ, נוֹשֵׂא עוֹן נִפְשָׁע¹ נִקְרָאתָה, אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
שֶׁאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאַחֲרִיתָנוּ רִימָה, עֲוֹנוֹתֵינוּ אָנוּ מִתְוַדִּים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, הֵטָה אֲזַנְךָ
לְבִקְשָׁתֵינוּ².

וְעִידוּתֶיךָ נִתְּתָה לָנוּ, מִשְׁפָּטִים יִשְׂרָאֵל וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֲקִים וּמִצְוֹת טוֹבִים³, וְלֹא
יָכוּלָנוּ לַעֲמֹד בָּהֶם, וְלֹא נִמְצֵאנוּ שְׁלֵמִים בְּחֻקֶּיךָ, עַל מִצְוֹת שְׁכַת אֲתָנוּ צִוִּיתָה,
וְלֹא עֲשִׂינוּהָ כְרָצוֹן כְּבוֹדְךָ, עֲבוֹדַת מִזְבְּחְךָ נִתְּתָה לָנוּ, וּמַעֲלָנוּ בְּקֹדֶשׁ בֵּית מְעוֹנְךָ,
עַל טְהֻרַת קֹדֶשְׁךָ צִוִּיתָנוּ, וְטִמְאֵנוּ עֲצָמֵינוּ בְּרוֹב חֲטָאֵתֵינוּ, עַל נְדָרִים וּשְׁבוּעוֹת
הַזֶּהֱרַתָּנוּ, וְהִיפְרָנוּ וְעִבְרָנוּ בְּרוֹב פְּשָׁעֵינוּ, עַל כִּיבוֹד אָב וָאֵם צִוִּיתָנוּ, וְהִקְלָנוּ אָב
וּבִיזָנוּ אֵם, עַל גִּילּוּי עֲרִיּוֹת צִוִּיתָנוּ, וְלֹא יָדַעְנוּ מָה שְׁווֹה לָנוּ, עַל מִכָּה בִּסְתֵר
צִוִּיתָנוּ, וְחִיבָלָנוּ [וְהַמִּ]תָּנוּ רִיעַ, עַל גִּזְל וְחֶמֶס צִוִּיתָנוּ, וּפְרָצְנוּ גָדֵר [...] ⁴ [וְהַ]כֹּר ⁵
פְּנִי[ם] [צִוִּיתָ]נוּ, וְשׁוֹחַד מִחִיק נִטְלָנוּ ⁶ וּמִשְׁפָּט הֵט [יָנוּ] [...] שֶׁרַת ⁷, [...] ⁸ [וְ]מָרִינוּ
וְעִבְרָנוּ בְּקוֹשֵׁי חֲטָאֵינוּ עַל לָשׁוֹן הָרַע צִוִּיתָנוּ, [...] ⁹ כָּאֵשׁ לְשׁוֹנֵינוּ, עַל קִיוִּם תּוֹרַתְךָ

¹ כך הניקוד במקור.

² נקודתיים בכתב היד, ויש ששיערו שכאן הסתיים וידויו המקורי של שמואל.

³ מלה"כ בנחמיה (ט יג) ועל הר סיני יְרַדְתָּ וְדַבַּר עִמָּהֶם מִשְׁמָיִם וַתֵּתֵן לָהֶם מִשְׁפָּטִים וְיִשְׂרָאֵל וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֲקִים וּמִצְוֹת טוֹבִים.

⁴ חסר ד' מילים.

⁵ אולי יש לפענח 'סִבֵּר'.

⁶ מלה"כ משלי (יז כג) שֶׁחַד מִחִיק רָשָׁע יִקַּח לְהִטּוֹת אֲרָחוֹת מִשְׁפָּט.

⁷ אולי יש לפענח: 'מעשות'.

⁸ חסר ג' מילים.

⁹ חסר ג' מילים.

צִיּוֹתֵנוּ, וּפְרָעֵנוּ מוֹסֵר בְּרוֹב אֵינְלִיתֵנוּ [...] ¹⁰ דֵּי מַחְסוּרוֹ צִיּוֹתֵנוּ, וְקַפְצָנוּ יָד וְהַקְשִׁינוּ לָב, עַל שְׁפִיכַת דָּם נָקִי [צִיּוֹתֵנוּ, וְהַרְגָנוּ] נְקִיִּים וּבָרִי לָבָב, גִּבָּה עֵינִים וּרְחַב לֵב שְׁנֵאתָה, וְלֹא הִילַכְנוּ בְּשִׁפְלוּת [רוּחַ], ה[.]. חֲרִיתָנוּ ¹¹ בְּתִלְמוּד דְּבָרְךָ, וְלֹא הִגִּינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל רוֹב מַצּוֹת אוֹתָנוּ צִיּוֹתָהּ, וּפִשְׁעֵנוּ וְעִבְרָנוּ עַל רוֹב רְצוֹנְךָ.

וְעַתָּה אֵין אֲנוּ לֹא עֲזִי פָנִים וְלֹא עִם קֶשֶׁה עוֹרְךָ שֵׁנָא' לִפְנִיךָ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא רָשָׁעֵנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ אֲשַׁמְנוּ, בַּגְּדָנוּ, גִּזְלָנוּ, דְּבָרָנוּ דּוּפִי, הָעוִינוּ, וְהִרְשָׁעֵנוּ, זָדָנוּ, חֲמִסָּנוּ, טַפְלָנוּ שָׁקֵר, יַעֲצָנוּ רָע, כִּיבְדָנוּ אוֹזֵן ¹², לָצָנוּ, מָרִינוּ, נִיאֲצָנוּ, סָרְרָנוּ, עוִינוּ, פִּשְׁעֵנוּ, צָרְרָנוּ, קִישִׁינוּ עוֹרְךָ, רָשָׁעֵנוּ, שִׁיחַתָנוּ, תַּעִינוּ, תִּיעַבְנוּ, תִּיעַתְעָנוּ, סָרְרָנוּ מִמַּצּוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הָרַבִּים, וְלֹא שׁוּוּהָ לָנוּ, וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעֵנוּ.

וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ חֲנוּן וְרַחוּם הַשְׁכַּמְתָּהּ וְהָעֲרַבְתָּהּ לְהוֹעִילָנוּ, חֲפָצְתָהּ לְהַשְׁכִּילָנוּ, נִתְּתָהּ לָנוּ נִיחּוּחֵי מִזִּבְחֵךְ לְמַעַן צַדִּיקֵינוּ, עֲבוּדָת קָרְבָּנוֹת לְמַעַן לִימְחוּל לָנוּ, וּמִקֹּדֶשׁ הַקּוֹדֶשׁ לְכַפֵּר בְּעֲדֵינוּ, וְאָנוּ סִגְרָנוּ דִּירוֹת קֹדֶשְׁךָ, וְנִיתְּצָנוּ מִזִּבְחוֹתֶיךָ, וְכִיבְיָנוּ נִירוֹת הַקּוֹדֶשׁ, וְהַרְגָנוּ נְבִיאֵי הָאֱמוּנָה, וְשַׁחְנוּ וְכָרַעְנוּ לְהַבֵּל, עַד אֲשֶׁר חָר אַפְּךָ עָלֵינוּ, וְנִטְשָׁתָה זְבוּלְךָ בְּרוּעַ מַעַלְלֵינוּ, וּבְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, לֹא תִיעַבְתָּנוּ לֹא שִׁיכַלְתָּנוּ, לֹא רִיחַקְתָּנוּ לֹא קִילַעְתָּנוּ, לֹא צָרַרְתָּנוּ לֹא פִיזַרְתָּנוּ, לֹא עִינִיתָנוּ לֹא סִיגַרְתָּנוּ, לֹא נִיאֲצַתָּנוּ לֹא מִיגַרְתָּנוּ.

¹⁰ חסר ג' מילים.

¹¹ קשה לפענח:

¹² כיבדנו כמו הכבדנו (ובלשון הפייטנים יש גם 'כיבדנו לבב'). הכבדת אוזן אמורה כבר במקרא (ישעיה ו', זכריה ז יא), ובישעיה נט א "ולא קבדה אזנו משמוע" (הערת הרב ע.ב.).

